

Čís. 13422.

Zhodnotil-li soud první stolice svědeckou výpověď nemanželské matky a výpověď žalovaného podle bezprostředního dojmu, nebyl odvolací soud oprávněn odchýliti se od skutkového zjištění prvního soudu jen na základě bezprostředního svědeckého výsledku nemanželské matky, spokojiv se co do výpovědi žalovaného jako strany jen se zprávou, již podal podle § 486 c. ř. s. zpravodaj při odvolacím ústním jednání.

(Rozh. ze dne 5. dubna 1934, Rv I 2312/32.)

Žalobu nemanželského dítěte proti žalovanému o uznání otcovství a o placení výživného procesní soud první stolice zamítl. Odvolací soud uznal žalovaného nemanželským otcem žalobcovým.

Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek a vrátil věc odvolacímu soudu, by o ní jednal a ji znovu rozhodl.

Důvody:

Vadnost odvolacího řízení podle § 503 čís. 2 c. ř. s. vidí žalovaný v tom, že odvolací soud zhodnotil výpověď žalovaného slyšeného jako strana a výpověď nemanželské matky slyšené jako svědkyně jinak než první soud a učinil důsledkem toho o rozhodné skutečnosti, zda žalovaný souložil s nemanželskou matkou v kritické době, jiné zjištění než první soud, opakovaně jen důkaz bezprostředním výsledkem nemanželské matky jako svědkyně, neopakovaně však důkaz výsledkem žalovaného jako strany slyšeného prvním soudem rovněž bezprostředně. Výtka dovolatele jest opodstatněna. Podle § 488 c. ř. s. nemusí sice odvolací soud, chtěje se odchýliti od skutkových zjištění prvního soudu, opakovati všechny důkazy prvním soudem provedené, může však zhodnotiti výpovědi bezprostředně u soudu první stolice učiněné odchylně od hodnocení prvního soudu jen způsobem stejně bezpečným, tedy jen po bezprostředním výsledku těchto osob. Odvolací soud tímto způsobem nepostupoval, ježto zhodnotil výpověď žalovaného slyšeného prvním soudem jako strana bezprostředně jinak, než první soud, neslyšev ho bezprostředně a spokojiv se při jeho výpovědi jen se zprávou, kterou podle § 486 c. ř. s. podal zpravodaj. Tím byla porušena zásada bezprostřednosti, která podle §§ 488, 498 c. ř. s. platí i v řízení odvolacím, a dovolatel to právem vytýká s hlediska dovolacího důvodu § 503 čís. 2 c. ř. s. Neboť nejde tu o otázku, zda má odvolací soud opakovati důkaz výsledkem stran, kterážto otázka spadá do oboru hodnocení důkazů a jejíž řešení nemůže býti napadeno žádným z dovolacích důvodů v § 503 c. ř. s. výčetmo uvedených, nýbrž o otázku, jakým způsobem se může odvolací soud odchýliti od hodnocení důkazů prvním soudem provedených, tedy o předpisy a zásady při zjišťování rozhodných skutečností, jichž porušení zakládá dovolací důvod podle § 503 čís. 2 c. ř. s., bylo-li, jako v souzeném případě, s to, by zamezilo úplné vysvětlení a důkladné posouzení rozepře.